

ресурсів; оцінку рівня виконання функцій – забезпечення високої фінансової ефективності діяльності підприємства, його фінансової стабільності і незалежності);

- на основі використання критерію «мінімум сукупного збитку, який завдається безпеці»;

- достатності оборотних коштів (власних і позикових, для здійснення виробничо-збутової діяльності).

Мінусами вище наведених методів вважають недосконалість, в деяких випадках, вузько направленість аналізу та оцінки показників. Отже питання залишається відкритим і потребує подальших досліджень. На нашу думку, необхідно розробити таку методику, яка буде охоплювати аналіз всіх компонентів що впливають на систему фінансової безпеки (включаючи зовнішні та внутрішні дестабілізуючі фактори) та дасть змогу вчасно приймати управлінські рішення, реагувати на загрози та усувати небезпеки, що в свою чергу підвищить адаптивність підприємства до сучасних умов у яких воно існує й функціонує.

Інформаційні джерела:

1. Матвійчук Л.О. Методи визначення рівня фінансової безпеки підприємства. Вісник ЖДТУ. Серія «Економічні науки». 2010. №4 (54). С. 330-332.

2. Горячева К.С. Оцінка рівня фінансової безпеки підприємства. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://cutt.ly/wglr2P1>

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Павленко В.О., гр.Ф-28

Науковий керівник – канд. екон. наук **О.В. Жилікова**

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Страховання є потужною фінансовою системою, яка сприяє розвитку економіки держави та соціальної захищеності її населення. Сучасний український страховий ринок за своєю інституційною, фінансовою, функціональною, регіональною структурою є не досконалий. Сучасна соціально-психологічна ситуація в українському суспільстві відображає негативний вплив на систему реформування економіки України загалом, так і на становлення її ефективної системи страхування. Подальший розвиток страхового ринку стримується низкою актуальних проблем, серед яких політична нестабільність в країні, слабкі зовнішньоекономічні зв'язки України у сфері

страхування з іншими країнами, нерозвиненість національної страхової інфраструктури, недостатній рівень і потенціал розвитку страхування за межами країни, низькі показники конкурентоспроможності українських страхових компаній.

Фактори, що перешкоджають розвитку страхової діяльності, можуть бути поділені на зовнішні, стосовно страхового сектора, і внутрішні.

До числа зовнішніх факторів відносяться: невисокі темпи структурних перетворень в економіці, низька ліквідність, недокапіталізація, недостатня вірогідність звітності багатьох вітчизняних підприємств і слабка прозорість більшості з них, низький рівень монетаризації економіки, відсутність законодавчої основи, недосконалість судової системи, недостатнє правове забезпечення можливостей страхового нагляду, низький рівень рейтингу України .

До числа внутрішніх факторів можна віднести низьку якість управління в багатьох страхових організаціях, у т.ч. недостатню ефективність систем управління ризиками та внутрішнім контролем, непрозора структура власності, недостатній розвиток сучасних страхових технологій.

Для подолання цих стримуючих факторів практикують поглинання і капіталізацію нерозвинених та малозабезпечених страхових компаній для зменшення кількості ризикових портфелів на ринку страхування. Важливим є також підвищення темпів зростання окремих видів страхування, поліпшення якості послуг, впровадження нових продуктів.

Слід згадати і про ряд внутрішніх проблем ринку: велика кількість страхових компаній з нестачею професійного персоналу, низька якість страхових послуг, недостатня капіталізація страхових компаній і низька якість активів. Недосконаліми є також відносини між засновниками страхових компаній та страховиками. В переважній більшості засновники є і основними клієнтами компаній. В цьому також відображається низький рівень прозорості страхового ринку.

Всі ці внутрішні проблеми призводять до недовіри населення до вітчизняних страхових компаній. Як результат, існуюча недовіра спричиняє головну причину не бажання фізичних і юридичних осіб страхуватися, особливо в довгостроковому періоді.

Подальшого вдосконалення потребує і нормативно-правова база. Низький рівень нагляду держави характеризується не завжди реальним відображенням фінансового стану страхової компанії. В такому випадку потрібно здійснити комплекс організаційних заходів,

вдосконалити вітчизняне законодавство, які забезпечать розвиток страхового ринку.

Більш глобальнішими є зовнішні проблеми страхового ринку: високий ступінь залежності економіки України від макроекономічної кон'юнктури знижує попит на довгострокові накопичувальні програми, що змушує страхові компанії активізувати продажі коротких ризикових договорів; проблема надійного і гарантованого вкладення грошей; ситуація в банківському секторі, скорочення обсягів кредитування, високі ставки в тому числі по іпотечними та автомобільними кредитами. Страхові компанії мають низький рівень капіталізації страховиків. Через це немає змоги забезпечити відповідальність за великі застраховані ризики, що призводить до перестраховування їхньої частини за кордоном.

Головною та заключною проблемою залишається низький рівень платоспроможності, попиту та страхової культури, на що впливають інвестиційний голод підприємств, недостатній обсяг обігових коштів та ін.

Досліджуючи ринок страхових послуг можна дійти висновку, що криза, яка викликана карантинном у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби, підсилила проблеми, які стримували розвиток страхового ринку. Таким чином, вирішення зазначених проблем потребує антикризових заходів.

ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА ФІНАНСОВУ СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Палун О.П., гр. ФЗ-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.М. Лачкова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

В сучасних умовах господарювання, особливо за умов фінансової кризи та соціально-політичної нестабільності в країні, перед підприємствами стоїть складна задача – забезпечення ефективного та стійкого функціонування.

Фінансова стійкість підприємства є однією з найважливіших характеристик його фінансового стану, що формується у процесі виробничої та фінансово-інвестиційної діяльності. Аналіз чинників, що впливають на фінансову стійкість підприємства, дає змогу визначити рівень фінансового ризику, що пов'язаний із формуванням